

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

✦ Сливенский Иларионъ

И НА ЗЕМЛИ МИРЪ!...

Всѣкогажъ звънътъ на рождественскитѣ камбани е отеквалъ дълбоко въ сърдцата и душитѣ на благочестивитѣ християни, като е давалъ начало на редица красиви и свѣтли мисли, надежди за утрешни чисти бжднини.

—Рождество Христово —
—Витлеемската звезда —
—Витлеемскиятъ младенецъ.

Его фокусътъ, предъ който се събиратъ всички копнѣщи за миръ и щастие човѣци по измъчената грѣшна земя. Удадено въсредъ потоци кръвъ, измъчено отъ злоба, настрѣхало предъ неизвестното утро, човѣчеството трѣпне предъ мисълта че може утре да осъмне предъ кървава касапница, разрушителна, жестока война. Днесъ всички желаятъ гълъбицата небесна да донесе на земята свѣжата и неувѣщаваща клонка на мира.

—И на земи миръ,—ето пожеланието за новата година. И

на земи миръ ето небесната ангелска благословия и химнъ. Миръ на земята, щастие, доволство, чиста радостъ — това сж бисеритѣ сѣйни върху короната на Спасителя, Витлеемския Младенецъ.

Въ името на тоя миръ дойде Богочовѣка Христосъ.

Въ името на тая жажда за миръ ние трѣбва да се проникнемъ дълбоко въ себе си, да отправимъ погледъ къмъ Витлеемската пещеря и родилия се Спасителъ и получимъ отъ тамъ вмѣсто злато, ливанъ и смирна—

—Миръ, любовъ и богомждрие.

Рождество на Христа въ душитѣ, въ личния, сърдеченъ Витлеемъ. Миръ въ насъ, въ семейството, въ държавата, миръ въ цѣлата вселена.

—„Моятъ миръ ви давамъ“!

Честито Рождество Христово и новата 1935 година!

Чувство на обществено подпомагане

Бѣше време когато ний се разяждахме вътрешно и когато народътъ ни бѣше се подѣлилъ на групи ненавиждащи се като крѣвни врагове. Но въ сжщото време имаше хора, които не стояха като безучастни зрители надъ мрачната картина, а възпитани въ духъ на високо родолюбие и саможертва, наблюдаваха и решиха, въ пълно съзнание за свойто предназначение, да турятъ край на смръдливата епоха.

Народнитѣ маси биваха използвани за политически походи и маневри, но никой не бѣ надниквалъ въ тѣхнитѣ борди и никой не бѣ видѣлъ тамъ гинещитѣ въ материална и духовна нищета хора. Никой не бѣ чулъ безгласната имъ пѣсень... а тѣй много хора плачеха за този народъ.

Въ фабричнитѣ заведения отиваха хора подтиквани отъ най-разнообразни подбуди и отъ лични, съсловни или партийни интереси, но никой не бѣ извикалъ у тѣхъ чувства за обща взаимопомощъ въ името на една голѣма идея: „Здравето на растящото поколение“. Никой не бѣ извикалъ у тѣхното съзнание, мисли за общностъ въ действията и не бѣ извикалъ у тѣхъ съзнание, че учители, свещеници, чиновници, офицери, еснафъ, работници и пр. пр. сж хора на единъ народъ и, че тѣхнитѣ растящи чедъ сж бждащи български граждани и, че отъ тѣхъ зависи да бждатъ тѣ утре здрави и горди потомци на единъ достоенъ народъ, или да пълнятъ болници и санаториуми. Нашия скромнъ труженикъ — българския учител, смогващъ отъ тукъ, отъ тамъ, да изхранва една частъ отъ чедата и внуцитѣ на ония, които въ

дни на тежки народни изпитания, знаеха какъ да се жертватъ за Родината. Но то не отговаряше на моженията на нашия градъ, то не отговаряше на повика на новото време: „Съгласувайте всички срѣдства и всички воли за благополучието на България“.

Новото време намѣри и идеолозитѣ си въ лицето на интелигентнитѣ сили на нацията и ний ги виждаме съ отмѣренъ и сигуренъ ходъ по пѣтя на Българския възходъ.

Единъ отъ тия голѣми дейци е и Началника на Сливенския гарнизонъ г. Полковникъ Луковъ, който не се задоволи само съ личното организиране на една акция за обществено подпомагане, главно въ събиране на помощи за изхранване на бѣднитѣ деца, но лично обхожда фабрики и кантори, говори на работници и господари и резултатитѣ сж вече на лице. Тѣ не се измѣрватъ съ щедрия даръ отъ работницитѣ отъ около 70,000 лева, нито съ двойно повече отъ тѣхнитѣ господари, даръ е духовенъ — може само да се характеризира като: „чувство на обществено подпомагане“. Ентусиазма, съ който е посрещанъ Началника на гарнизона и топлотата, съ която е изпращанъ, следъ като е изслушано приятното му и мощно слово, сж единъ сигуренъ залогъ, че ний посочваме на бждащото поколение върния пѣтъ на „Българския възходъ“.

Въ душата на българина се таятъ хубави чувства за взаимопомощъ, стига да има кой да ги събужда, разпалва и да накарва да проговорятъ.

Днесъ тѣ се будятъ и вече говорятъ: че чрезъ училището се изгражда голѣмата идея за държавата, чрезъ училището

Рождество

П. Дамьяновъ

КОЛЕДА

Тежкитѣ врати отново се отварятъ. Приседнали съсъ дѣдко до олтаря ние всички сме смирени и добри. На полюлея голѣмата факля гори.

Майка ни свали челото си, цѣлуна голѣмата светица, свѣщъ запали. Навънъ премѣта коледна фъртуна камбаната и снѣжнитѣ парцали.

—Свѣтна и огрѣ една звезда голѣма, да води влѣхвитѣ при младенеца...

Азъ помня, че запитахъ плахо мама: „Защо е тръненъ на Исусъ вѣнеца?“

Трети пѣтъ камбаната се люшна въ двора, женитѣ съ майка ми по знакъ станаха; очитѣ имъ като на старата светица бѣха просълзени, издигнати нагоре.

Б.

Закона за облекчение длѣжницитѣ въ Сливенска околия

Подаденитѣ молби за облекчение задълженията въ нашата околия по последния законъ, по общини се разпредѣлятъ както следва:

Сливенска — 817, Гавраиловска — 146, Джиновска — 301, Керменска — 420, Самуиловска — 409, Крушарска — 143, Блатецка — 540 и Бѣленска 25.

Предвиденитѣ по тоя законъ облекчения — главно процентно намаление на дълговетѣ, както е извѣстно, ще се дадатъ и на длѣжницитѣ поискали да се ползватъ отъ облекчение по закона отъ 2. I. 1934 г. Броя на тия длѣжници, общо за околията, възлиза на 1235.

Отъ горнитѣ данни се вижда, че новия законъ, който ликвидира съ едно ненормално положение, както въ паричнитѣ възможности на хората, така и на духоветѣ, се посреща въ Сливенъ и Сливенска околия, както на всѣкъде — особено добре.

се възвисява духътъ на възпитаницитѣ да бждатъ достойни синове на своитѣ дѣди и примѣрни граждани на новата държава. Но училището не бива да бжде гладно.

Граждани, отворете сърдцата си и не питайте колко ви искатъ, оставете вашитѣ благодарни чувства да ви подсказватъ и никога не считайте, че сте издѣлжени.

Тана и Стефанъ Кожухарови
нѣма да приематъ на именния си день

Стефанъ Михайловъ — (Зарчинъ)
нѣма да приема на именния си день

Христо Петровъ
Счетоводителъ Г. Стефановъ Синове
не ще може да приема на именния си день

Стефанъ Радусевъ
Електро инженеръ
нѣма да приема на именния си день

Пжтуване на бедни граждани по
Б. Д. Ж.

Дирекцията на желѣзницитѣ, отъ 1. I. 1935 год. не ще издава никакви безплатни билети за пжтуване на бедни и болни граждани. За пжтуването оссжитѣ ще се издаватъ особени билети, съ 50% намаление, като стойността имъ ще се заплаща отъ общинитѣ, чрезъ които нуждающитѣ ще могатъ да поискатъ издаването на билети. Наредено е до общинитѣ да предвидятъ нужнитѣ кредити за целта.

Населението на България.

Къмъ срѣдата на 1934 год. при повърхнина на държавата ни, отъ 103,146.2 клм. населението ѝ е било около 6,088,000 жители, — 50 души на кв. клм.

Стефанъ Стефановъ
околийски агрономъ

нѣма да приема на именния си день

Архитектъ Стефанъ Папанчевъ
не ще приема на именния си день

Фана Г. Бѣлчева
не ще приема на именния си день

Стефанъ Стояновъ
нѣма да приема на именния си день

Д-ръ Стефанъ Банановъ
не ще приема посещения на именния си день.

Стефанъ Сотировъ
не приема на именния си день.

Стоянъ Ат. Хаджиевъ
Полицейски Инспекторъ
нѣма да приема на именния си день

Стефанъ Андреевъ
нѣма да приема на именния си день поради смъртта на майка си.

Христо Балева
нѣма да приема на именния си день

Христо Шевкеновъ
нѣма да приема на именния си день.

Стефана Башева — акушерка
и
Веселинъ Башевъ
нѣма да приематъ на именния си день

Д-ръ Ст. Георгиев
Окол. Ветер. Лъкаръ

ЗА СКРИТИТЕ НЕДОСТАТЪЦИ ПРИ ПОКУПКА НА ДОБИТЪКЪ

Нѣкога, покупките на домашните животни нѣмаха значение, защото стопаните сами произвеждаха добитъка си или само въ краенъ случай при бѣгвахъ до такива. Въ последния случай това бѣше една проста размѣна между сѣдени или познати. Измама нѣмаше и свѣдѣнитѣ знаеха какво взематъ.

По кжсно, обаче, условията съвсемъ се променятъ и покупко-продажбите придобиватъ голѣмо значение. И наистина, голѣма частъ отъ нашитѣ селяни днесъ купуватъ необходимия си добитъкъ отъ пазаритѣ и панаиритѣ. Последнитѣ, благодарение на това до биха голѣма важностъ и ставаха една необходимостъ. Търговията съ животни се разви твърде много, но заедно съ нея се яви и посрѣдника—джамбазинъ, яви се измамата и лъжата. Стопанина—купувачъ търпи загуби и купуването добитъкъ отъ пазаря почва да става рисковано. И наистина, купувача често се излага на рискове, защото по животнитѣ се срещатъ всевъзможни недостатѣци и пороци, които ги правятъ често пѣти негодни. Безспорно, по животнитѣ има недостатѣци, които сж видими и които купувача може да забележи. За тѣхъ продавача не отговаря. Това е и справедливо. При продажбата купувача трѣбва да внимава. И затова, съгласно закона продавача не отговаря за явнитѣ недостатѣци, които купувача би могълъ да види. Има, обаче, много недостатѣци, които не могатъ се съгледа или пъкъ сж изкусно прикрити отъ продавача.

Нашия стопанинъ въпрѣки голѣмото си внимание и добра воля, лесно може да бѣде измаменъ, защото голѣма е недобросъвестността на продавачитѣ и всевъзможни сж тѣхнитѣ прийоми и най-добрия стопанинъ може да бѣде измаменъ отъ ловкитѣ и изкусни джамбазии. Да се избѣгне това, да може да се легализира търговията съ животни, на всички търговци се изисква известна гаранция, съобразно извършваната отъ тѣхъ търговия. Това става по силата на зако-

на за насърчение на борбата срещу эпизоотитѣ по домашните животни и птици и правилника за неговото приложение. Това е, разбира се, отъ голѣмо значение за избѣгване на злоупотрѣблението съ търговията на животни. Тя се единъ видъ морализира, защото по този начинъ се отстраняватъ всички нечестни посрѣдници. Обаче, въпреки всичко, измамнитѣ и мошенничествата при покупко-продажбите не сж изключени. Напротивъ, продавача често пѣти заслѣпенъ е отъ голѣмитѣ облаги—не държи смѣтка за нищо.

За да се гарантира и при тѣзи случаи интереса на купувача, служи закона за скрититѣ недостатѣци по домашните животни. Този законъ датира отъ 1924 г. и напълно защитява интереситѣ на купувача. По силата на този законъ, всѣка продажба може да се унищожи при наличността на скрити недостатѣци. Това става, обаче, при липсата на добра воля отъ страна на продавача, обикновено по сѣдебенъ редъ. Искътъ за унищожение се завежда въ единъ месецъ отъ изтичане на гаранционния срокъ. Този срокъ е важенъ, различенъ е за различнитѣ недостатѣци и е точно упоменатъ въ закона. Това е срокътъ, въ който трѣбва да се констатира недостатѣкъ отъ ветеринаренъ лѣкаръ, за да може стопанина да заведе искъ. Пропустне ли се, искъ не може да се заведе. Ето по главнитѣ недостатѣци и гаранционнитѣ срокове за всѣки отъ тѣхъ: бесь—60 дни; прилипчива плевроплевмония по говедата, заразителна плевроплевмония у козитѣ, туберкулоза, сапъ, дуринъ и краста—по 30 дни; чума и шапъ по говедата, вжгленъ, устрелъ, чума, огненица, червенка и гърлица по свинитѣ, шарка по овцетѣ и пироплазмоза—15 дни; месечна слѣпота и епилепсия—30 дни; тѣпота и полова немощъ у жребцитѣ и бичитѣ, нимфомания у кобилитѣ, кравитѣ и биволицитѣ, пукване на пикочния мехуръ, изпадане на влагалището, шпатъ, раменна хромота, хъркане, текнифесъ, ватракъ, ясна

Рекламния отдѣлъ на Лайпцигския панаиръ

Пролѣтния Лайпцигски панаиръ, който се открива на 3 и ще трае до 10 мартъ т. г. се състои отъ две части: *мостиренъ панаиръ и отъ технически и строителенъ панаиръ*. Тия два отдѣла се разпадатъ отъ своя страна на множество подотдѣли, въ които е застъпено цѣлокупното производство на съвременното човѣчество. Не само Германия, но и множество чужди държави взематъ

слѣпота, сипаница и трихина при заклаването—по 10 дни, при поправка на възрастта, срока е 15 дни. Всичкигъ тѣзи болести и недостатѣци даватъ право на купувача да заведе искъ за унищожение на продажбата. За да се избѣгне, обаче, разтакането на купувача по сѣда и за да се ускори сѣдебната процедура, съ закона за насърчение оорбата срещу эпизоотитѣ се създаде специаленъ ароитраженъ сѣдъ на който се предоставиха на разглеждане всички въпроси и дѣла по скрититѣ недостатѣци. Тѣкъвъ сѣдъ има въ всѣка околия и е въ съставъ: Околийския сѣдия, окол. ветер. лѣкаръ и представителъ на съответната оошина, отъ която е издаденъ интизипския билетъ. Сѣдътъ действа възъ основа молбата на купувача, която се подава чрезъ окол. ветер. лѣкаръ и се произнася по нея въ едномесеченъ срокъ отъ поставянето ѝ. Решенията на сѣда, сж окончателни и подлежатъ на изпълнение. Безспорно единъ такъвъ съставъ на сѣда е отъ твърде голѣмо значение. Купувача въ случая е напълно гарантиранъ срещу измамнитѣ защото ветер. лѣкаръ ще даде най-правилна проценка по въпроса. За съжаление, обаче, много стопани продължаватъ да търпятъ загуби въпрѣки предимствата, които имъ дава закона и то само за това, защото поради невежество или нехайство, не прибѣгватъ до ветер. медицински прегледъ и поради това пропускатъ сроковетѣ. Въ интереса на купувача, и неговото стопанство е, не само да отиде до ветер. лѣкаръ въ тия случаи, но още преди сключване на продажбата, да иска и предварителенъ ветеринаренъ прегледъ, защото така напълно ще се гарантира и ще се предпази отъ загуби.

най-активно участие на тоя панаиръ, вследствие на което той сж право се смѣта за единственъ световенъ пазаръ, където се търси и предлага всичко най-износно. И успѣха на сжествуващия отъ 600 години вече Лайпцигския панаиръ е винаги осигуренъ.

Единъ отъ най-интереснитѣ отдѣли на тази годишния пролѣтенъ панаиръ е „рекламния панаиръ“. Съ създаването на „рекламния панаиръ“ се цели, преди всичко, удовлетворението на една съвременна нужда. Рекламния панаиръ ще се помещава отъ сега нататкъ въ панаирната палата „Ring-Messhaus“, на-големата (13,000 кв. м.) и най-модерната отъ всички панаирни палати на мостирения панаиръ. По своята величина и своята структура тая палата привлича безъ друго всички погледи и събира по необходимостъ, всички посетители.

Днесъ времето се измѣни така, че съвременния фабрикантъ и модеренъ търговецъ не могатъ да го губятъ въ приемане на представители и получаване оферти изъ областта на всичко онова, което може да ги засѣга. Въ тая областъ спада и рекламирането. Ето защо, искаме ли да заинтересуваме всѣки търговецъ и индустриалецъ какъ да рекламира, ние трѣбва да сме въ състояние въ нѣколко часа време само да го информираме най-подробно върху цѣлокупната рекламна индустрия и всички рекламни възможности. Ние трѣбва да го поставимъ въ връзка само съ такива рекламни фирми, които веднага най-цѣлесообразно могатъ да осществяватъ това, което той е мислил. Ето една отъ най-важнитѣ задачи на рекламния отдѣлъ отъ общия Лайпцигски панаиръ и една отъ най-важнитѣ задачи на рекламния отдѣлъ отъ общия Лайпцигски панаиръ и една отъ основитѣ, върху които е построенъ той.

На рекламния панаиръ въ Лайпцигъ е използвано всичко, което е въ хармония съ духа и нуждитѣ на времето. Най-разнообразни начини на рекламиране по косвенъ начинъ: чрезъ преса, обяди, хора, животни и пр., съ помощта на електричеството, посредствомъ плакати, стѣкла, оукви, картонни

обвивки, пѣщи кукли, механически уреди за хващане погледитѣ и какво ли не още.

Главното значение на рекламния отдѣлъ на Лайпцигския мостиренъ панаиръ се състои предимно въ това, че той се урежда въ рамкитѣ на една всесветска изложба, каквато е панаира въ Лайпцигъ. Последния се посещава отъ 200,000 търговци и индустриалци, между които голѣмъ процентъ отъ чужденци. Тукъ именно е мѣстото за реклама даже и на самата реклама. Въ рекламния отдѣлъ тази година, нареченъ вече „рекламенъ панаиръ“ (Reklamemesse) ще се участвуватъ повече отъ 200 фирми—изложители съ най-богатъ изборъ отъ рекламенъ материалъ. Не само, обаче, Германия, а така сжщо още и Италия, Франция и Австрия ще излагатъ тукъ.

Много важно въ случая е, че въ тоя отдѣлъ, се указва и начина по който трѣбва да бѣде рекламиранъ даденъ артикулъ. Подъ паролата „всѣки може да печели“ се дава на посетителя на панаира указания за разрешение на трудната за всѣки производител проблема: какъ даденъ артикулъ може да се направи популяренъ и необходимъ и какъ може да достигне до най-голѣмъ кръгъ отъ клиенти. Значението на всичко това изпѣква много силно като се съобразятъ тежитѣ стопански условия, въ които живѣемъ.

Тукъ сжщо е посочена нагледно и голѣмата загуба, която може да сполети всѣки отъ лошото рекламиране. И тукъ като че ли значението на рекламния панаиръ е най-голѣмо. Защото днесъ не е въпросъ само да се рекламира, а какъ да се рекламира.

Най-подиръ голѣмо мѣсто е отредено и на модерното печатарско изкуство. И наистина, печатарѣтъ днесъ е повиканъ да осществи практически всички проекти и идеи на графичитѣ, на организаторитѣ на реклами, на художникитѣ и т. н. И областта на опаковката спада сжщо тукъ. Печатарското изкуство се съчетава съ изкуснитѣ форми, които могатъ да се образуватъ отъ картоната. Тукъ всичко наистина се мѣни постоянно, но тѣкмо пъкъ това е характерно за рекламата, понеже тя се намира въ веченъ процесъ на преобразуване.

(следва на 3-та стр.)

Владиславъ Шакъ

Подъ Бармукъ

(Спомени)

Преди есенъта въ 1882 год., презъ планини и долини, гори и рѣки, презъ писти пѣсѣчници, презъ стотини мостове и тунели, покрай селски колиби и палати, покрай храмове въ градоветѣ, отнасяше ме влака къмъ приказна България, къмъ топазовитѣ сини води на Варна. Следъ това, огроменъ руски параходъ по разгневеното, развълнувано Черно море ме понесе къмъ брѣговетѣ на Източна Румелия, въ пристанището Бургасъ. Отъ тука веднага, четире малки балкански кончета, запрегнати въ единъ редъ, на единъ сиромашки фойтонъ, припнаха къмъ целта на моя пѣтъ, къмъ „българската Москва“, къмъ Сливенъ, по-раншия „Ислименъ“. Кончетата лѣтѣха по случайни пѣтища изъ угаритѣ, изъ зеленитѣ пасбища въ които отъ всѣкъде блѣскаше великолѣпие то на българскитѣ мѣстности: можщи орѣхови дървета, брѣстове, круши, сливи, чийто желти, или червени пло-

дове, блѣщѣха подъ ясното небе. Въ гжитѣ сѣнки на тия дървета, тукъ тамъ, пладнувахъ стада отъ кафяви или бѣли овце, пазени отъ космати балкански кучета. Овчари, облечени въ кафяви, на гърдитѣ отворени елечета, и съ широки потури, елечетата, съ червени пояси, не безпокоени отъ тропота на конскитѣ копита, нито отъ шума на колелетата, свирѣха на своитѣ „медни кавали“, тѣжни, отъ игото останали пѣсни. Въ дѣсно, въ далечината, се рисуваха скалиститѣ върхове на Стара планина.

Погледа ми едва успѣваше да обхване красивитѣ и нови за менъ образи. Фойтонътъ, ту се смѣсваше съ дълги кеврани отъ камили чийто водачъ бѣше дългоухото сиво магаре, ту се отклоняваше отъ блатата, въ които важно се разхождаха дългокраки щъркове, ту преминаваше край мочури, посрѣдъ които въ сибаритско наслаждение се валяха черни биволи. Невлезеше ли пъкъ,

старата наша дрънкалка въ лошъ чаклестъ пѣтъ, изплашваше спокойно отпочиващитѣ по телеграфнитѣ жици сини чавки. Нѣкъде преминавахме презъ дървенъ мостъ надъ полупресъхнала рѣчица, на която коритото, напълнено съ пѣсѣчнитѣ насипи, бѣше украсено отъ стари върби. А постоянно върху ни се виеха можщи орли съ разпнати широки крила.

Следъ двудневно пѣтуване, въ една топла навечеръ, фойтона се влачеше по издѣлобанъ отъ дѣжда пѣтъ, отъ дветѣ страни на който се зеленѣеха лозя, тогава още не употребени отъ филосерата, съ увиснали тъмно сини грозда. Предъ менъ, издигаше къмъ небесата своя мощенъ „гърбъ“, Бармука, а до него, еруптивнитѣ скали на „змеювитѣ дупки“, всрѣдъ които се мръсѣха, като нощъ, черни пещери. Въ подножието на планинитѣ се простираше море отъ зелени градини, изъ които се подаваха червенитѣ керемиди на стрѣхитѣ, затиснати съ голѣми камѣни, което свидетелствуваше, че тукъ, отъ двата сливенскъ „боаза“, често духаха дивни вѣтрове. Уединено отъ стрѣхитѣ, издигаха се

къмъ небесата нѣколко бѣли минарета, които съ своитѣ остри върхове, съперничеха на сѣсденитѣ тополи. Следъ това, фойтона мина покрай стана на потънали въ дрипи цигани и се приближи къмъ възстановитѣ къщурки, унищожени отъ мюсюлманитѣ следъ избухването на Панагюрското възстание (1876 г.), което стана причина за руско-турската война (1877-78 г.). Върлуването на башибозука въ Сливенъ е било спрѣно отъ казашкия полкъ на полскитѣ емигранти, чакащи да се присъединятъ къмъ турцитѣ въ войната имъ срещу Русия.

Най-сегне, фойтона спре на площада, предъ кафенѣ „х. Никола“, където, подъ старата круша, бивша турска бесилка, разменихъ първото ржкостикане съ навалищата отъ хора, учители, инженери и съ капелмайстора останалъ въ Сливенъ следъ войната...

Нѣколко дни, оставащи до започването на учебната година въ гимназията, употребихъ въ покупки на нѣкои нѣща, необходими за квартирата ми и въ разглеждане на разкошното и широко разположение на града. Дългата Велико-кня-

жеска улица, въ самитѣ поли на Бармука, се състоеше отъ два реда високи дувари, на които тукъ-тамо имаше по нѣкое прозорче, а вратитѣ бѣха голѣми дѣбови, снабдени съ хлопалки. Въ срѣдата на улицата се точеше вада, напоявана съ бистра вода отъ изворитѣ на Бармукъ. Отъ вадата водѣха вадички подъ вратитѣ на оградитѣ, задь които се подаваха разкошни къщички. Всѣка имаше „прусъ“, надъ който отъ хѣсмата, разстилаща се по прѣти, висѣха голѣми гроздове, съ голѣми янтарови зърна. Предъ всѣки домъ имаше векиколѣпна градинка, пълна съ черници, кайсии, праскови и други овощни дървета, между които още следущата пролѣтъ забѣлѣзахъ огнено-червенитѣ цѣвѣтове на „Нара“. Вътрешната ограда на градинката имаше малка вратичка, „комшудукъ“, който презъ турско време служелъ за избѣгване къмъ Балкана отъ нападенията на разбѣсненитѣ се черкези, яничери и башибозуци, които обикновено нападали града презъ нощта. Всѣки домъ имаше своя турска баня отъ мраморни плочи (подъ тѣхъ горѣлъ огънь),

НАШАТА ДУМА

ЗВЕЗДАТА

Въ живота на човъчеството има дни, въ които се събират всички мисли въ една, въ които всички чувства се въздигат въ едно възвишено съзерцание и трепетъ предъ величието на невидимата сила, която създава и отнема живота. Такива дни сж ония, които възкресяватъ спомени-тъ на най-силната проява, воплощена въ дълга и живота на Вогочовъка, който съ-чистотата на своята душа, възкреси въ човъчеството въ-рата къмъ Бога.

Бурни времена преживя на-родътъ ни. Не веднажъ се о-бръщаха очи къмъ Виплеемъ. Търсеше се Богъ. Търсеше се звездата на България, която да озари душитъ, да закрепи въ-рата въ народа, да прими-ри доховетъ, да възвиси чув-ствата въ едно, да сгръе хлад-нитъ сърдца и да повдигне нови сили за напредъкъ, еди-нение и тържеството на прав-дата и истината. И за го-ляма радостъ на всички, тая звезда проби мрачнитъ обла-ци нависнали надъ душитъ и стопли сърдцата на измъ-чения ни народъ, Проблсна тържеството на най-голяма-та сила, която спаси Бълга-рия отъ погибелъ. Тая сила подкрепена отъ дълбоката въ-ра въ Бога, възкреси любовъ-та къмъ Родината и отрази злия духъ на разрушението и духовната поквара. Българ-скиятъ народъ се почувства възправенъ и погледна смъло напредъ.

Никога единодушието не е било така голямо, никога не е трепвалъ по-силно българ-на заради своето бъдаще и заради бъдащото на Отече-ството си както днесъ, въ но-

(Продължение отъ 2 стр.)

Това е, което ще може да се види на новия „Рекламенъ панаиръ“. Посетителя ще има възможностъ да наблюдава раз-ни начини и добие разни идеи за рекламиране—безъ да гово-римъ за другитъ голъми от-дѣли на тоя панаиръ. Не е ли впрочемъ самия Лап-цигски панаиръ, въ всичкитъ му съставни части, една отъ най-крупнитъ манифестации на рекламата въ наши дни?

Д-ръ П. Ш.

надъ които тѣлото се излагало до изпотяване. Стаитъ бѣха съ дървени, тавани, отъ рѣзба направена съ вкусъ, въ стени-тъ имаше „дулапи“, а наоко-ло до стѣнитъ се „протакаха „миндери“, послани съ килими, изтъкани отъ домакинята. Печ-ки въ стаитъ нѣмаше; презъ зимата се утопяваха отъ раз-палени вжглища, наспани въ металически „мангали“. Кухня-та „е съ „оджакъ“, въ който отъ височината на комината ви-си синджиръ, на който се за-кача „бакъръ“ за стопляне на вода. Въ тия уютни патри-архални кжщички живѣха бод-ритъ сливенци.

Въ овоцнитъ градини, дър-ветата бѣха украсени съ гнез-да на диви гургурици, диви гжлѣби и маса други пойни птички.

Въ другитъ „махли“, живота бѣше сжичя. Улицитъ, освенъ търговскитъ, водящи въ „чар-шията“, бѣха винаги празни. Само предъ дюкянитъ, които нѣмаха предни стѣни, имаше оживление. Цѣлиятъ отворъ отпредъ на дюкяна презъ нощта бѣ затворенъ съ дър-вени капаци. Само въ недѣля и въ празникъ, предъ вратитъ

витъ дни, които живѣемъ. Всѣки българинъ трѣбва да си даде смѣтка за това което е извършено и за това което трѣбва да се извърши въ име-то на възвишената въра въ роднитъ сили, окрилянъ отъ Божествения духъ и възвише-но съзнание. Трѣбва да се прѣс-не булото на забравата надъ всичко зло, извършено отъ всѣ-ки единъ, да се разчисти и разведри въздуха и да се даде просторъ на неугасващитъ лъ-чи на звездата на България, която подобно на звездата на Виплеемъ, трѣбва да оза-ри душитъ и въ най-тъмнитъ дебри на Балкана и въ най-крайнитъ предѣли на земята дето има българинъ. Нуждни сж сплотеностъ, широко пог-ледъ върху събитията, върху нашия държавенъ и общест-венъ животъ, убиване инстин-кта на себичността, въздига-не въ культъ готовността за жертви заради народа. За-щото и Христосъ дойде на земята съ готовността си да умре, но да спаси човѣч-ството и неговия духъ. Не-говиятъ примѣръ трѣбва да оже следванъ отъ всички ни, защото всѣки отъ насъ носи отговорностъ за своитъ дѣла предъ бъдащото на Отече-ството.

„Изтокъ“

Богатството на народа

То е изразено въ следнитъ приблизителни цифри на за-сѣтитъ площи съ зимни посѣ-ви, презъ изтеклата есенъ:

Пшеница	10,635,369	декара
Ржжъ	15,340,050	„
Смѣсь	749,338	„
Ечмикъ	1,545,502	„

Тѣзи голъми числа показ-ватъ труда, богатството и на-деждитъ на българския произ-водителъ — земледѣлецъ. Тѣ сж и кръвта на българската държава и живота на всѣки българинъ, въобще. Отъ сжд-бата на тѣзи посѣви зависи и благоприятността въ която ще се развива живота на държа-вата ни.

на оградитъ сядаха, жени и мо-ми да гледатъ минувачитъ; но и въ това време работѣха: же-нитъ държатъ въ едната ржка „хурка“ съ наоучена на нея вълна, отъ която съ другата ржка, точатъ отъ нея тънъкъ конецъ, а момитъ шиятъ нѣщо.

Винаги въ петъкъ до обѣдъ имаше „пазаръ“ на пазарище-то близо до рѣка Коруча, на който, съ коля, теглени отъ би-воли идваха маса продавачи и купувачи отъ селата на околи-ята. Всѣки день, обаче, на „па-заря“ цигани продаваха тънки дървета отъ букъ, или джбъ, натоварени на гърба на тър-пеливи магарета.

Бивалъ съмъ въ възхищение отъ изнаѣрванията на бъл-гарския народъ. Застигалъ съмъ селяни на „чаршията“, продаващи „чукундуръ“ и съмъ се чудилъ на тѣхния кантаръ. Безъ да иматъ понятие отъ „ста-тически моментъ“, сж намери-ли начинъ да теглятъ стоката, посредствомъ петъ върви за-вързани на опредѣлени разсто-яния на едно дървено лостче. Въ аптекитъ, обаче, този кан-таръ не се употрѣбваше.

Въ своитъ разходки по два-та боаза, виещи се около Бар-

Сждебна конференция

На 29 м. м. въ околийския сждъ се състоя конференция на всички кметове отъ околията, предъ които околийския сждия г. Спасъ Жировъ говори и имъ даде упътвания и осветления за прилагането на закона за общинскитъ сждилища. Възло-жената сждебна служба на кметоветъ, съ казания законъ, ще бжде една отъ най-тежкитъ имъ и деликатни служби, осо-бено за кметоветъ, които сж безъ юридическо образование. Чрезъ нея ще бждатъ възло-жени върху тѣхъ многобройни-тъ и всѣкидневнитъ граждански правоотношения на населени-ето и многото, на гледъ дребни но отъ значение, нарушения по Наказателния законъ. Умѣлото боравене съ тази отговорна материя е граждански и слу-жебенъ дългъ за всѣки кметъ. А безспорно е, че само съ до-бро желание, добросъвестностъ и прочитането на закона—сждия не се става. Нуждни сж пове-че познания, нужна е практи-ка. Затова повече такива сре-щи съ околийския сждия ще бждатъ сигуренъ източникъ за доброто общинско правосъдие въ околията ни.

Тенденция въ изменение селското стопанство по размѣри.

Презъ м. м. февруарий и мартъ т. г. Дирекцията на ста-тистиката, съ съдействието на тогавашнитъ Б. З. Банка и М-во на земледѣлието, пред-прие селско-стопанска анкета на земледѣлскитъ стопанства въ 100 избрани села изъ цѣ-лата страна, (отъ нашата око-ли бѣ анкетирано с. Скобело-во) съ огледъ да се получатъ данни за общата селско-сто-панска карти на страната.

Отъ предварителнитъ данни за разпредѣленията на стопан-ствата по най-важния признакъ — размѣра на стопанисваната земя, се открива една макаръ и слаба тенденция — различна за различнитъ области — къмъ увеличаване количествата на стопанствата съ 50, следъ то-ва 60 и 70 декари, за смѣтка на по-малкитъ и на по-голь-митъ стопанства.

Общо, увеличението броятъ на стопанствата е съ 10% на сто спрямо 1926; най-голямо е увеличението въ Бургаска областъ—23% на сто, най-мал-ко въ Софийска и Старо-За-горска—2% на сто.

мука, възхищавалъ съмъ се отъ постиженията на неучени-тъ мъже, които съ познанията на инженера, успѣли да дове-датъ водитъ отъ изворитъ по върховетъ къмъ своитъ прими-тивни дървени турбини, карай-ки тѣхнитъ „тепавици“.

Въ храмоветъ, на двора, на подвижни маси въ недѣля ка-сапитъ продаваха свинско ме-со. Отначало ми се струваше много чудно, обаче послѣ на-учихъ, че това се прави пора-ди една стара традиция: турци-тъ, на които корана счита сви-нята за нечестиво животно, не позволявали на българитъ да продаватъ месото въ дюкя-нитъ на чаршията, но позво-лили на „гявуръ“ да продава предъ храма на православния Богъ.

Съ удивление ме изпълнихо куполитъ на храмоветъ, които е построилъ неграмотния „дюл-геръ“.

Какъ нашата колония пре-живѣ своитъ дни въ града на патриархалнитъ българи, това ще кажа въ идущитъ мои „спомени“ за най-щастливитъ си четири години, преживяни подъ Бармука.

Преведе отъ чешки: Б. П.

Мара Кънева шивачка—Сливенъ
честити свѣтлитъ Христови празници на всички свои клиентки

Коста Ненковъ
търговия на вълнени платове
честити новата година и коледнитъ празници на клиентитъ си

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление No 892

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, въ канцеларията на Сливенското данъчно управленио ще се произведатъ следнитъ търгове съ явна конкуренция:

1. Отъ 9 до 10 часа за отдаване подъ наемъ об-щинскитъ зарзаватчийски дюкяни 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 и 11 отъ общинскитъ доходни дюкяни, за време отъ 1 декемврий 1934 г. до 31 декемврий 1935 г.

2. Отъ 10 до 11 часа за отдаване подъ наемъ зарзаватчийския дюкянъ № 6, построенъ отъ сливен-ската популярна банка, за време отъ 1 декемврий 1934 г. до 31 декемврий 1935 год.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки при-сжтственъ день въ общинското управление — дѣлово-директоръ търговетъ.

гр. Сливенъ, 4 януарий 1935 год.

Отъ общината

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление No 893

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 10 до 11 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция за отдаване поднаемъ дю-кяня № 10, построенъ за зарзаватчийски цели отъ Сливен. популярна банка, за време отъ 1 декемврий 1934 г. до 31 декемврий 1935 г. Първоначалния наемъ се опредѣля по време на търга. Залогъ за правоучас-тие въ търга е 10%.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки при-сжтственъ день въ общинското управление.

гр. Сливенъ, 4 януарий 1935 год.

Отъ общината

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление No 891

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 9 до 10 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинското „опитно поле“, до Тузъ Йолу, състояще се отъ 40.2 декара, за време отъ 1. IX. 1934 год. до 31 VIII. 1935 г. Първоначаленъ годишенъ наемъ за единъ декаръ 30 лв. Залогъ за правоучастие въ търга 10% върху тригодишния наемъ. Наемането става изцѣло или на парцели отъ по 8 декара.

Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки при-сжтственъ день въ общинското управление — дѣловоди-тель търговетъ.

гр. Сливенъ, 4 януарий 1935 год.

Отъ общината.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявлени No 939

Известяватъ се интересуващитъ, че на 16-я день отъ публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ „Изтокъ“, отъ 2 до 3 часа следъ обѣдъ, въ канцела-рията на Сливенското данъчно управление, ще се про-изведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ дюкяня № 1, съ северенъ и юженъ входъ, за-едно съ втория му етажъ, построенъ отъ Сливенската популярна банка, за кафене — локалъ, за време отъ 1 януари 1935 год. до 31 декември 1937 г. Първонача-ленъ годишенъ наемъ 24,000 лева, а за тритъ години 72,000 лева, върху коятосума се дава 10% залогъ за правоучастие въ търга. Поемнитъ условия сж на раз-положение всѣки присжтственъ день въ общинското управление — дѣловодителя търговетъ.

гр. Сливенъ, 4 януарий 1935 год.

Отъ общината.

ХРОНИКА

„Изток“ честити на своите читатели и приятели, Коледа-та, пожелавайки им приятно прекарване на празника.

Във връзка с писаното във един от последните броеве на в. „Изток“ — за Гендовия театър и отпускането на сж-ция читалищния салон от настоятелството, след справка се установи, че сж-ция за своите спектакли е имала разрешение от Дирекцията на обновата и, че настоятелството не е могло да не му отпусне салона, който е бил поискан по редовен начин и срещу определена наем.

Кмета на с. Бъла—г. Хр. Стефанов се уволнява, поради преминаване на друга служба. На негово място се назначава г. Ст. Генчев, от Сливен.

Заловени контрабандисти. Органит на Сливенската полиция, на 28 м. сж заловили по пътя между селата Жеравна и Нейково, лицата Стефан Димитров и Милко Иванов, двамата от първото село, които сж пренасяли на магаре, около 125 кгр. рязан контрабанден тютюн. На заловените контрабандисти е съставен акт.

Керменската община, през 1935 год. тръбва да има въ техническата си служба — един строител. Съгласно окръжното № 11579—13 м. м. на Дирекцията на благоустройството, такъв тръбва да бъде предвиден в текущия ъ бюджет.

Поземелния данък и данък сгради, до 31. III. г. ще се събира от държавните бирници, за по-голяма фискална целесъобразност, затова и дъловодителите при сж-ците бирници ще останат на служба до казаната дата; за заплатите им, общините тръбва да предвидят нужните кредити.

Поканени сж общинските управления, при гласуването на новите си бюджети, да предвидят известни помощи за Бургаския областен театър и детския приказен театър при читалище „Зора“.

За въ бъдаще всички въпроси относно разните лотарии—разрешаване за разиграването им, продължение срокове и др., ще се уреждат от м-вото на вътрешните работи, а не от това на народното стопанство, както бѣ до сега. Това прехвърляне на службите е с указ № 58/18 м. м.

Сливенското Студ. Д-во „Д. П. Чинтулов“ урежда на първия ден на Коледа дневна танцова забава въ салонит на Военния клуб с благотворителна цел. Свири джаз. Начало 3 часа след обѣд. Вход на кавалер 15 лв., дама 10 лв. Граждани, подкрепете студентството!

Техническата служба при Сливенското общ. управление. Съгл. окръжното № 11079/13. м. м. на Дирекцията на благоустройството, техническата служба при общината ни, през настоящата година тръбва да има следния състав: 1 началник служба, 1 архитект, 1 землемѣръ, 1 стажант, 1 строител, 1 землемѣръ и 1 стажант—срѣднѣци. Числото на техническия помощен персонал ще се определи от техническата служба, според нуждата.

Общинското ни управление, при съставянето на бюджета за 1935 г. тръбва да вземе въ съображение горното окръжно.

Дано най-после, при един така предвиден технически персонал, града ни се посъживи и „прогледне“ малко въ

благоустройствено отношение. Защото, отдавна вече, го надминаха много по малки и незначителни градчета и паланки. А какзото ще да се каже, пакъ самите техни ески лица сж които даватъ животъ на самата служба и от които зависи благоустройствения обликъ на града. А именно, такива подходящи лица, до сега, града ни не е ималъ.

Концерта на Сливенския народен хоръ.

Сливенския Нар. хоръ „Д. П. Чинтулов“ даде първия си тазгодишен концертъ подъ диригентството на Г-нъ И. Цековъ и участието на Г-нъ М. Тодоровъ, на 30 м. м. при много добър морален и добър материален успѣхъ.

Очевидно е, че хористите и ръководителя сж погледнали сериозно на своята програма и изпълнението ъ.

Всички програмни хорови пиеси бѣха изнесени съ разбираня и подходящи имъ стилъ, но особено се хареса композицията отъ Г-нъ П. Г. Бояджиевъ, въ която се отѣли гласът на солистката Г-ца Башев; нейниятъ колоратури бѣха чисти тонално и стегнати ритмично. Сложната композиция „Приморски напѣви“, макаръ, че още не съвсемъ улегнала у пѣвците, се изпълни много старателно и сериозно, което прави честь на хористите и ръководителя имъ.

Тя ще бѣде бисеръ отъ тѣхния постояненъ репертуаръ. „Синия Дунавъ“ (концертенъ валс), както и другиятъ, се изнесе съ елегантна виенска валсова ритмика и финно изискана динамика.

Последните 2 муз. пиеси бѣха майсторски акомпанирани съ пианото отъ Г-нъ М. Тодоровъ, което предаваше на изпълнението колоритност и тържественост.

Ние сърадваме успѣхите на хорътъ, неговите участници и ръководители.

Една интересна книга

Това е малката спретната, добре издадена юбилейна книга на църквата „Св. Никола“, въ квартала Клуцохоръ, написана отъ г. Атанасъ Николовъ, бившъ учител. Въ малкото ъ страници, нейния авторъ е събралъ специално интересенъ и цененъ исторически материалъ, като едновременно съ това е направилъ едно, макаръ и кратко, но сполучливо историко-обществено описание на казания храмъ, по случай 100 години отъ основаването му. Г. Николовъ си е далъ похваленъ трудъ и ни дава интересни сжждения относно сжществуващия нѣкога манастиръ „Св. Богородица“, който е билъ най-големия и централенъ такъвъ между многото манастири на нѣкогашната сливенска „Св. Гора“ и въ който е живѣл св. Теодосий Търновски. Разбира се, заключението на г. Николовъ, че храмътъ „св. Никола“ е построенъ именно върху мѣстото, където е билъ манастира „св. Богородица“ е само едно предположение, непочиващо на никаква достоверност. Липсва ни мѣсто да се спремъ и на другите интересни сведения и бележки, отнасящи се до квартала Клуцохоръ, които г. Николовъ е събралъ. Този кварталъ, съ своето историческо минало, съ неговите училища, съ родените въ него герои и апостоли на възраждането, съставлява голъма частъ отъ историята на Сливена, въобще.

Иг. Николовъ, като клуцохорчанинъ е изпълнилъ своя дългъ на такъвъ, съ скромния си трудъ. Поздравяваме го за това. Нека следъ него други клу-

3. и.

Отъ кога се празнува Коледа.

Коледа или Рождество Христово, не е билъ единъ отъ първите християнски празници, както мнозина биха си помислили. Апостолите установили само два празника: Пасха (Възкресение) и Петдесетница.

Коледа е сравнително по-новъ празникъ, за приемането на който е имало голѣми спорове, между първите християнски учители, тъй като самата дата на рождението на Спасителя не е посочена никѣде, даже и въ евангелието. Приема се, че Исусъ Христосъ се е родилъ въ 748—749 година следъ основаването на Римъ, т. е. 6 години преди началото на християнското лѣтобрсене. Първите християнски теолози сж предлагали различни дати—28 мартъ, 20 априлъ, 21 май и др. Едва римския епископъ Либеръ презъ 354 г. избира датата 25 декември за денътъ на Рождество Христово.

Изглежда, че споровете около самия новъ празникъ дълго не сж били прекратявани, защото около 30 години по-късно, а именно на 20 декември 386 г. Иванъ Златоустъ, бѣдщия цариградски патриархъ и най-силния християнски ораторъ, държалъ една грѣмотевична речъ за великото значение на новия празникъ—25 декември.

За да се избере датата 25 XII, съ сигурностъ може да се каже, че е повлиялъ езическия празникъ нареченъ natalis solis invicti (раждането на непобѣдимото слънце, кокто и на бога Митра), който е трѣбвало да бѣде измѣстенъ съ другъ голѣмъ църковенъ и народенъ празникъ, при който да се запазятъ старите обичаи, тъй близки до душата на народа. Споредъ професоръ Арнаудовъ, думата Коледа произлиза отъ лагинското Calendae januariae, Януарски календи, които сж се празнували навѣкъжде въ граиците на римската империя, като начало на новата година. Тогава всичко е било въ движение,—пише той—всичко се е радвало, всичко е било въ подигнато настроение. Навредъ се слагала богата трапеза, давали се подарѣци, ставали надбѣгвания съ коне, играели се хора, разни игри и това въ течение на 5 дни.

Календите сж най-хубавото време на годината,—разказва софистътъ Либаниусъ отъ IV в.—и ако цѣлата година отговаряше на тѣзи първи дни, хората не биха имали поводъ да копнѣятъ за островитъ на блаженитѣ; хубаво е времето, когато се посрещатъ първите лѣстовици, но то носи трудъ и работа. Празника на календите, обратно, прогонва всичко свързано съ мъжа и позволява на хората да се предадатъ на несмушавана наслада.

Като минемъ къмъ нашите народни обичаи на Коледа,—продължава професоръ Арнаудовъ,—трѣбва да кажемъ, че тѣ сж въ пълно съгласие съ обичаите въ другите земи и че се отличаватъ особено по своята поезия, намѣрила изразъ въ безброй коледни пѣсни, отражения на въра, мирогледъ и живо поетично чувство у нашия народъ. Мжчно можемъ да си представимъ нѣщо по-красиво въ живота на народа, отколкото тия коледни благословии и пожелания, дето е вложено толкова чисто настроение и такъвъ полѣтъ на въображението.

кохорци извършатъ и повече—да бѣде събранъ богатия просвѣтно-исторически материалъ за Клуцохоръ, да бѣде подреденъ и систематизиранъ, за да го видимъ въ нѣщо цѣлостно и завършено.

„ДОМОПРИТЕЖАТЕЛЪ“

СТРОИТЕЛНО СП. КООП. СДРУЖЕНИЕ—СОФИЯ—М.-ЛУИЗА 2.

само следъ 8 месеца раздаде по таблица „К“

2,720,000 - лв.

а на 10-я месецъ раздаде нови

3,080,000 лв.

по ДЪЛГОСРОЧНАТА ТАБЛИЦА

Грандани,

Запомнете, че за най-късо време и при най-износни условия ще получите безлихвенъ заемъ, като се запишете въ „Домопри-тенателъ“, членъ-основателъ на Националния съюзъ на най-солидните Стр. Сп. Кооп. Сдружения въ България.

Записвания и безплатни упжтвания при Главната агенция за Сливенъ Банка — „ШАЛОМЪ“ Акц. Д-во

„ПОДСЛОНЪ“

е най-солидната спестовно-строителна кооперация, която се пол-

зува съ най-широко довѣрие срѣдъ всички слоеве на обществото. Само за 10 месеца откакто сжществува, раздаде на 60 свои спестители по двете таблици 10 1/2 милиона лв. безлихвенъ заемъ. На 1 януарий 1935 г. предстои трето раздаване отъ 10 милиона лв. по двете таблици.

Бездомници, станете членове на „Под-слонъ“! Справка и упжтвания при деятеля на сдружението ИВ. РАЙЧЕВЪ, бившъ учителъ.

МОДЕНЪ МАНИФАКТУРЕНЪ МАГАЗИНЪ

„ДВЕТЕ ТЪРНОВЧЕТА“

По случай премѣстването въ новия си собственъ магазинъ на старото мѣсто, пуска на крайно намалени цени всичките си манифактурни стоки, именно: разкошни бархети, превъзходни кадифета, гарантирани коприни; доброкачествени хасета и солидни американи въ всички, ширини всички видове вълнени платове и прочие.

Посетете за да се изненадате отъ изборъ и цени!

За празниците:

■ НОВИ ■

гарнитури, кресла (бароковъ стилъ), столове, закачалки, маси, кривати, кушетки при ЩИЛ. ВАСИЛЕВЪ (новите дюкани срещу стъкларитъ)

Очаквайте новия супер-хетеродиненъ радио—

приемникъ „Б. Капрони“ Пл. с. 34.

съ голѣма мощностъ и селективностъ при ЩИЛ.

ВАСИЛЕВЪ—тел. 88